

Scurt istoric

Într-o zi, în anul 1959, Papa Ioan al XXIII-lea a speriat personalul angajat al Vaticanului, năpustindu-se să deschidă ferestrele biroului său și cerând Duhului Sfânt să trimită un nou vânt al Rusaliilor, care să aducă *aggiornamento* (actualizare, reînnoire) Bisericii. Printre cei 3.000 de episcopi prezenți la Conciliul Vatican II care a urmat, au fost câțiva care mai târziu au fost considerați Carismatici. Un sprijinitor de seamă atunci a fost Cardinalul Léon-Joseph Suenens din Belgia. Dintr-o dată, în 1967, la Universitatea Duquesne, S.U.A. și în Bogota, Columbia, au erupt primele întâlniri de rugăciune carismatică. Enorma reacție în lanț ce a urmat, a ceea ce s-a numit mai apoi Reînnoirea Carismatică Catolică, poate fi consultată în Tabelul 1 (care folosește aceleași definiții ca în Tabelul 2)

A început în diferite feluri, în țări diferite. În Italia, în 1971, primul grup de rugăciune a început în limba engleză, la Universitatea Gregoriană din Roma, printr-un mic grup în care era și Carlo Martini, acum Cardinal Arhiepiscop de Milano. Pentru că Reînnoirea s-a răspândit ca focul, în 1976 Suenens a instituit un birou în Bruxelles, denumit în 1981 Biroul Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale (ICCRO) și s-a mutat la Roma. În 1985 s-a mutat din nou în Cetatea Vaticanului, iar în 1993 a devenit ICCRS (S = Slujirea).

Expansiunea în întreaga lume

Reînnoirea s-a răspândit cu o viteză incredibilă: în 1969 grupurile de rugăciune au început în 13 țări, în 1970 în 25, în 1975 în 93, iar în AD 2000 în 235 de țări. Tabelul 3 arată starea actuală și dimensiunea. (Starea actuală în anul 2000, când a fost scoasă în prima ediție o parte a acestei culegeri - n.t.)

Măsurare detaliată, 1995-2000

Privirea de ansamblu de față este rezultatul unei cercetări de 4 ani. ICCRS a trimis coordonatorilor sau corespondenților săi din fiecare țară a lumii un chestionar scurt de o pagină, conținând 7 întrebări principale. Au fost trimise prin fax răspunsuri de-o parte și de alta și au fost adunate informații suplimentare, fapte și cifre. S-au utilizat masiv și e-mail-ul și internetul. Rezultatele pentru toate țările sunt arătate în Tabelul 2.

Schița fiecărei țări

Tabelul are 19 variabile, împărțite în 6 grupuri de coloane. În primul sunt date prescurtările numelor tuturor celor 238 de țări din lume. În al doilea, starea Bisericii Catolice în anul 2000 este schițată prin 3 statistici: numărul *parohiilor*, *al preoților activi și al catolicilorbotezați*.

Schița Reînnoirii în fiecare țară

Al treilea grup descrie starea curentă a RCC în AD 2000. Coloana a 5-a arată *anul* de început al Reînnoirii. Coloana a 6-a arată *mărimea* în fiecare țară, folosind scala prezentată în Tabelul 3. Coloana 7 descrie *stadiul de organizare* atins în prezent: - = nici unul, c = cel puțin un corespondent, h = persoană de contact (relația cu un lider local), n = un comitet de slujire care servește mai multe țări, N = un Comitet Național de Slujire (CNS) pentru o singură țară. O țară, Marea Britanie, are 3 CNS-uri; S.U.A. are două (englez și spaniol) și 3 cvasi-CNS-uri (haitian, coreean, filipinez). Următoarea coloană (8) arată *grupurile săptămânale de rugăciune organizate*. Iar coloana a 9-a prezintă *preoții implicați* în RCC.

ȘASE TIPURI DE PARTICIPANȚI

Șase tipuri statistice de participanți

Coloanele de la 10 la 15 prezintă enumerarea Carismaticilor înșiși. Cu o mișcare de reacție în lanț ca aceasta, este esențial să înțelegem definiția exactă a fiecărei statistici generate, publicate sau citate. Fiind datele cele mai bine documentate ale Reînnoirii Carismatice, statisticile catolice se referă fiecare la unul din cele 6 tipuri sau categorii, fiecare incluzând categoria anterioară. Prima categorie îi include pe cei de la bază - adulții participanți săptămânal, care participă regulat la grupul lor de rugăciune carismatică, care poate număra între 2 și 1000 de persoane. Următoarele 5 categorii derivă deci din aceasta, primele 4 categorii se referă numai la adulți (în vârstă de peste 15 ani); ultimele 2 categorii sunt totaluri demografice, incluzând copii și prunci. Aceste ultime două categorii sunt la fel de importante, pentru că întreaga Reînnoire nu este o mișcare de adulți izolați, ci este în mare măsură o mișcare familială, în care prezența copiilor nu poate fi ignorată.

Adulți implicați activ. Primele 3 categorii ce vor fi descrise imediat se referă la adulții legați de liniile principale ale RCC, slujite de ICCRS.

(a) *Carismatici adulți participanți săptămânal* (coloana 10). Aceștia sunt definiți ca fiind acei adulți care acum sunt prezenți (implicați/înscrisi /participanți) regulat, săptămânal, la întâlnirile de rugăciune recunoscute oficial de către Reînnoire. Acestea au fost denumite „trupele de șoc” ale mișcării. În 1995 numărul lor atinsese 11 milioane de adulți, iar în 2000, 13 milioane.

(b) *Carismatici participanți lunar* (coloana 11). Aceștia sunt definiți ca fiind adulții care sunt prezenți la

întâlnirile de rugăciune ale Reînnoirii o dată pe lună sau mai des, calculați a fi 7 milioane în 1985 în toată lumea, 14 milioane în 1995 și 19 milioane în 2000 (incluzându-i și pe cei din categoria (a) de mai sus).

(c) *Carismatici participanți anual* (coloana 12). Acest total îi acoperă pe toți adulții care sunt prezenți mai puțin regulat, adesea numai pentru un mare congres anual sau seminar (incluzându-i pe cei din categoria (b) de mai sus).

(d) *Adulți care se consideră pe ei înșiși ca fiind Carismatici angajați* (coloana 13). Un număr întrucâtva mai larg de adulți se declară în sondaje fie drept carismatici catolici, fie implicați într-un alt mod în Reînnoire (incluzându-i pe cei din categoria (c) de mai sus). Mai sunt incluși aici și un mare număr de catolici din mișcările de reînnoire carismatice care nu țin direct de ICCRS; în Italia, aceștia cresc cu 20% numărul grupurilor de rugăciune și cu 10% numărul Carismaticilor, peste cei de sub umbrela ICCRS-ului. (Exemplu: Comunitatea Gesù Risorto, începută în 1987, acum cu 160 de comunități și 12.000 de adulți care participă regulat).

Familii implicate activ. La toate aceste statistici ale adulților trebuie să adăugăm acum copiii și pruncii acestora, pentru a avea date demografice sau familiale care pot fi comparate direct și legitim cu cifrele populației laice și de asemenea cu statisticile catolice standard referitoare la catolicii botezați, ambele incluzând copii și prunci. Rezultă două noi categorii, după cum urmează:

(e) *Membri ai familiilor carismatice* (coloana 14). Se definește prin adulții activi sau implicați, plus copiii și pruncii lor, în acest tabel fiind 30 de milioane în anul 1980 și 71 de milioane în A.D. 2000. Această categorie îi include și pe cei enumerați la categoriile (a), (b), (c) și (d) de mai sus.

Comunități carismatice active și inactive

(f) *Comunități carismatice și post-carismatice active* (coloana 15). Această ultimă categorie este definită ca fiind compusă din 2 cifre distincte: (i) familiile active din categoria (e) de mai sus, plus (ii) o parte importantă de catolici post-carismatici (foști carismatici

activi, care nu mai sunt prezenți regulat sau sunt mai puțin activi, ori sunt inactivi ori activi în altă parte). Acestea două împreună constituie totalul demografic al comunității carismatice catolice, însumând 40 de milioane în anul 1980, crescând la 63 de milioane în 1985, la 104 milioane în 1995 și la 119 milioane în A.D. 2000.

Tabelul 1. Creșterea numerică a Reînnoirii Carismatice Catolice, 1967 - 2000

Anul	Grupuri de rugăciune	PARTICIPANȚI:						% cat.	Rata % p.a..	Țări
		săptămânal	lunar	anual	implicați	Familial	În comunități			
1967	2	Primele grupuri carismatice formate în S.U.A. și Columbia						0,0	500,0	2
1970	2.185	238.500	500.000	1.000.000	1.600.000	2.000.000	2.000.000	0,3	100,0	25
1973	3.000	900.000	2.000.000	3.500.000	5.000.000	7.000.000	8.000.000	1,1	58,7	71
1975	4.000	1.995.730	3.000.000	6.000.000	9.000.000	11.000.000	15.000.000	2,7	36,9	93
1980	12.000	3.000.000	4.771.390	7.700.000	16.000.000	30.000.000	40.000.000	5,0	21,6	110
1985	60.000	4.200.000	7.547.050	12.000.000	22.000.000	40.100.000	63.500.000	7,3	9,7	140
1990	90.000	7.000.000	10.100.000	17.000.000	30.000.000	45.000.000	85.000.000	9,2	6,0	180
1995	127.000	11.000.000	14.000.000	20.000.000	34.000.000	60.000.000	104.900.000	10,4	4,3	210
2000	148.000	13.400.000	19.300.000	28.700.000	44.300.000	71.300.000	119.900.000	11,3	2,7	235

140 de milioane de carismatici catolici

În plus față de cele 119 milioane de carismatici care trăiesc astăzi, trebuie să ne amintim și de cei care au murit. Rata mortalității printre carismatici este astăzi de 1,2 milioane anual (3.300 zilnic), însumând 20 de milioane de la începutul Reînnoirii. De aceea, din anul 1967 totalul tuturor catolicilor care au devenit carismatici (care înseamnă persoane ce au primit Botezul în Duhul Sfânt sau Efuziunea, în cadrul RCC) este în jur de 140 de milioane.

CÂTEVA OBSERVAȚII GENERALE

Situația RCC în 238 de țări

Toate aceste coloane de date înfățișează numeroase aspecte ale

Reînnoirii. Scurta listă sumară din Tabelul 3 împarte toate aceste țări ale lumii în 9 coduri sau categorii de mărime a comunității carismatice din fiecare țară, în A.D. 2000.

Indicatori ai influenței RCC

Coloanele de la 16 la 18 din Tabelul 2 dau 3 indicatori numerici diferiți ai extinderii la care a ajuns Reînnoirea în Biserica Catolică, exprimați prin procente. Coloana 16 arată *grupurile de rugăciune* ca procent din toate parohiile (din coloana 2). Coloana 17 dă *preoții* din Reînnoire, ca procent din totalul preoților (coloana 9 împărțită la coloana 3, x 100). Coloana 18 arată *carismaticii* (coloana 15), împărțiți la toți catolicii, x 100. Coloana 18 arată, deci, că RCC este o mișcare predominant laică, procentele crescând continuu din totalul mondial

de 1% din toți catolicii în anul 1973, la 11,3% în AD 2000. Țară după țară, acesta este considerabil mai mare decât implicarea preoților, care a crescut rapid în primii ani, dar a rămas de câțiva ani la 3% în întreaga lume.

Coloana finală, 19, proiectează tendințele curente cu o generație mai departe în viitor și estimează dimensiunea probabilă a Reînnoirii care ar putea fi atinsă în AD 2025: 240 de milioane de carismatici în viață sau, împreună cu cele 70 de milioane care vor fi murit între 1967-2025, un total de 310 milioane de botezați în Duh.

RCC și-a atins punctul culminant?

Se aude adesea în cercurile europene și nord-americane că Reînnoirea a trecut peste punctul ei culminant și este în declin. Datele arată că acesta a fost cazul în circa 12 țări vestice: Australia, Germania, Țările de Jos, Noua Zeelandă, S.U.A. și 6 țări mai mici din Caraibe. Cel mai clar exemplu este S.U.A., unde participarea a crescut rapid la 1.613 grupuri de rugăciune în anul 1973 (cu participarea a 5% din toți preoții), la 6.500 în anul 1985, apoi în anul 1987 la nivelul de 1 milion de catolici participând în 10.500 de grupuri, în 12 limbi majore; dar care a scăzut de atunci la 200.000 în 4.800 de grupuri. Acest declin contrastează cu răspândirea explozivă a Reînnoirii în America

Latină, Africa de Vest, Africa de Sud, India, Filipine și într-un mare număr de alte țări ale Lumii a Treia.

Sindromul „ușa turnantă”

După anul 1973 a început să se observe că un număr mare de carismatici activi au încetat să fie participanți după 3 sau 4 ani. Se mai numesc „absolvenți” (în engleză „alumni”) ai Reînnoirii sau „post-carismatici”, cei mai mulți considerându-se carismatici și sunt adeseori găsiți activi în alte domenii mai puțin vizibile ale misiunii Bisericii.

Contextul ecumenic

Trebuie să notăm că RCC are de la origini relații strânse de prietenie și cooperare cu confesiunile principale Penticostale din Protestantism precum și cu Carismaticii Anglicani și Ortodocși, de asemenea cu cele 260 de milioane de neocarismatici independenți, cu uriașele lor biserici din Argentina, Brazilia, Columbia, India, Indonezia, Mexic, Nigeria, Filipine, Africa de Sud și alții.

O imagine sumară a expansiunii RCC

Această întregă istorie este expusă pe scurt în Harta globală 1 de mai jos. Aceste cifre dau numărul carismaticilor catolici din fiecare continent pentru 3 ani: 1970, 1980 și AD 2000.

BIBLIOGRAFIE

Cea mai bună sursă de informații cuprinzătoare despre Reînnoire este *Buletinul ICCRS*, care apare la două luni (este publicat de la Vatican în 6 limbi), aflat acum la al 26-lea volum al său. Studiul cel mai profesional este făcut de un antropolog, T. J. Csordas, *Language, charisma, and creativity: the ritual life of a religious movement* (University of California Press, 1997). Cel mai accesibil raport despre rolul pe care îl are RCC în întregul context al Reînnoirii Carismatice în Duhul Sfânt este făcut de teologul Harvey Cox, *Fire from Heaven: the rise of Pentecostal spirituality and the re-shaping of religion in the 21st century* (Addison-Wesley, 1995).

Tabelul 3. Mărimea Reinnoirii Carismatice Catolice în 238 de țări, AD 2000

<i>Cod</i>	<i>Situația RCC pe țări în AD 2000</i>	<i>Nr. țări</i>
9	Peste 10 milioane de carismatici / țară, în creștere	3
8	Peste 5 milioane de carismatici / țară, în creștere	4
7	Peste 1 milion de carismatici / țară, în creștere	15
6	Peste 100.000 de carismatici / țară, în creștere	61
5	Sub 100.000 de carismatici / țară, dar în creștere rapidă	101
4	Cifre stagnante, din 1975	7
3	Cifre în scădere marcantă, între 1975 - 2000	12
2	Puțini carismatici, sub 3 grupuri de rugăciune	54
1	Nu sunt carismatici	3
	Duplicate (situația 6 include 9,8,7)	<u>-22</u>
	Totali țări în lume	238